

והא דתניא יגנו האי תנא הוא – And this which was taught that it should be interred; it is this *Tannah*

OVERVIEW

The גמרא cites the ברייתא, which was taught by רב המנונא, as the תנא who maintains that a נכרי יגנו (כל שאינו בקשירה אינה בכתיבה) (because ס"ת שכתבו נכרי יגנו). Our תוספות explains why the גמרא chose this source.

תוספות responds to an anticipated difficulty:

הוה מצי למימר דרבן שמעון בן גמליאל הוא דבעי כתיבה לשמה כדאמר בסמוך¹ -

ס"ת שכתוב נכרי יגנו which maintains that a תנא could have said that the ברייתא is according to רשב"ג who requires that the writing of קודש be לשמה, as the גמרא states shortly –

תוספות responds:

אלא מייתי תנא דאירי בה² בהדיא:

The גמרא would rather cite a תנא, who is discussing explicitly the case of a ס"ת (יגנו) (and therefore פסול) that it is שכתבו נכרי.

SUMMARY

It is preferable to cite an anonymous source which is dealing directly with the subject matter, than a specific source which is discussing a tangential issue.

THINKING IT OVER

Are the reasons why ס"ת שכתבו נכרי יגנו, the same according to the ברייתא cited by רב המנונא and רשב"ג, or is there a difference?

¹ There is a ברייתא there which states that רשב"ג requires that the hides must be made לשמה. The גמרא then assumes that if the עיבוד עורות must be לשמה, certainly the כתיבה must be לשמה, and since a נכרי does not write לשמה, this will explain why ס"ת שכתבו נכרי יגנו. Why cite a ברייתא (taught by רב המנונא) without a name as a source, when we can cite רשב"ג as a source.

² רשב"ג, on the other hand, is not discussing the case of a נכרי at all, rather a general statement that we require the לשמה to be עיבוד עורות.